

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 224/2021
Прев 375/2021
07.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, др Драгише Б. Слијепчевића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у поступку предлагача 1. АД Акционарски фонд Београд, чији је пуномоћник Зоран Карловић, адвокат у ..., 2. АА из ..., чији је пуномоћник Лидија Петровић, адвокат у ..., 3. ББ и др., , као правног следника покојног ВВ и др., сви из ..., које заступа Владимир Г. Перовић, адвокат у ..., 4. ГГ, ДД и др., сви из ..., чији је пуномоћник Александар Бјелобаба, адвокат у ..., против противника предлагача 1. Компаније ТАКОВО ДОО Горњи Милановац и 2. SWISSLION ДОО Београд као правни следбеник ДОО БАНАТ 1894 Вршац, чији је пуномоћник Младен Аврамовић, адвокат у ..., ради утврђења вредности акција, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда 2Пвж 363/2019 од 24.10.2019. године исправљеног решењем истог суда 2Пвж 363/19 од 18.11.2019. године и решењем истог суда 2Пвж 363/19 од 16.06.2021. године и о ревизијама предлагача напред означених под тачком 3. и под тачком 4. изјављеним против решења Привредног апелационог суда 2Пвж 101/20 од 21.01.2021. године, у седници већа одржаној 07.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија противника предлагача изјављена против решења Привредног апелационог суда 2Пвж 363/2019 од 24.10.2019. године исправљеног решењем истог суда 2Пвж 363/19 од 18.11.2019. године и решењем истог суда 2Пвж 363/19 од 16.06.2021. године, као недозвољена.

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебним ревизијама предлагача означених у уводу овог решења под тачком 3. и под тачком 4. изјављеним против решења Привредног апелационог суда 2Пвж 101/20 од 21.01.2021. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ ревизије предлагача означених у уводу овог решења под тачком 3. и под тачком 4. изјављене против решења Привредног апелационог суда 2Пвж 101/20 од 21.01.2021. године, као недозвољене.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви предлагача и противника предлагача за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Привредни апелациони суд је донео решење 2Пвж 363/19 дана 24.10.2019. године, које је исправио решењем 2Пвж 363/19 од 18.11.2019. године и решењем 2Пвж 363/19 од 16.06.2021. године, којим је у првом ставу одбио као неосновану жалбу противника предлагача и потврдио решење Привредног суда у Чачку Р 15/18 од 15.01.2019. године у ставу 1. изреке којим је утврђена вредност акција Компаније ТАКОВО АД Гоњи Милановац у износу књиговодствене вредности 282,64 динара по једној акцији ознаке CFI, код ESVUFR и ISIN, броја RSTAKVE 10880, а поводом одлуке Скупштине наведеног АД о принудном откупу акција од 24.11.2017. године, у ставу 7. изреке, којим су обавезани противници предлагача да предлагачу АД Акционарски фонд Београд исплате на име трошкова поступка износ од 540.000,00 динара и у ставу 9. изреке, којим је одбијен захтев противника предлагача да се обавезу предлагачи на исплату износа од 140.250,00 динара на име трошкова поступка, као неоснован. У другом ставу изреке наведеног другостепеног решења је укинута одлука о трошковима поступка садржана у ставу 3, 4, 5. и 6. изреке решења Привредног суда у Чачку Р 15/18 од 15.01.2019. године и предмет је враћен првостепеном суду на поновно одлучивање. У трећем ставу изреке другостепеног решења је одбијена као неоснована жалба противника предлагача и потврђено решење Привредног суда у Чачку Р 15/18 од 08.04.2019. године, којим је одлучено о захтеву предлагача АА за накнаду трошкова поступка у односу на противника предлагача Компанија Таково ДОО Горњи Милановац.

Привредни суд у Чачку је донео решење Р 15/2018 дана 13.01.2020. године којим је у 1. ставу изреке утврдио да је уместо ДОО Банат 1894 Вршац противник предлагача ДОО Swisslion Београд, у 2. ставу изреке обавезао противнике предлагача Компанију Таково ДОО Горњи Милановац и ДОО Swisslion Београд да предлагачима означеним у тачки 4. увода решења исплате на име трошкова поступка износ од 18.270.000,00 динара, у 3. ставу изреке одбио предлог предлагача означених у тачки 4. увода решења за обавезивање противника предлагача на исплату износа од 9.135.000,00 динара као неоснован, у 4. ставу изреке обавезао противнике предлагача Компанија Таково ДОО Горњи Милановац и ДОО Swisslion Београд да предлагачима означеним у тачки 3. увода решења исплате на име трошкова поступка износ од 25.920.000,00 динара и у 5. ставу изреке одбио предлог предлагача означених у тачки 3. увода решења за обавезивање противника предлагача на исплату износа од 4.721.560,00 динара, као неоснован.

Привредни апелациони суд је донео решење 2Пвж 101/20 дана 21.01.2021. године којим је у I ставу изреке усвојио жалбу противника предлагача, преиначио решење Привредног суда у Чачку Р 15/2018 од 13.01.2020. године у II ставу изреке и решио тако што је обавезао противнике предлагача да предлагачима означеним у тачки 4. увода решења плате трошкове поступка у износу од 42.000,00 динара а у преосталом делу захтев тих предлагача за накнаду трошкова поступка одбио; у II ставу изреке је усвојио жалбу противника предлагача и преиначио решење Привредног суда у Чачку Р 15/2018 од 13.01.2020. године у ставу IV изреке и решио тако што је обавезао противнике предлагача да предлагачима означеним у тачки 3. увода решења плате трошкове поступка у износу од 42.000,00 динара, а у преосталом делу захтев тих предлагача за накнаду трошкова поступка одбио и у III ставу изреке је обавезао предлагаче из I и II става изреке истог решења да плате противницима предлагача износ од 12.000,00 динара на име трошкова жалбеног поступка.

Против решења Привредног апелационог суда Пвж 363/2019 од 24.10.2019. године ревизију су изјавили противници предлагача, којом наведено решење побијају у првом ставу изреке, којим је одбијена жалба противника предлагача и потврђена првостепена одлука у ставу 1, због битне повреде одредаба парничног поступка учињене пред другостепеним судом и због погрешне примене материјалног права. Дозвољеност ревизије образлажу тиме да се дејство правноснажне одлуке којом је утврђена вредност акција Такова од 282,64 динара, као виша у односу на цену од 80,00 динара која је исплаћена акционарима, односи на све акционаре чије су акције биле предмет принудног откупа, те разлика до пуне вредности акција коју су противници предлагача дужни да исплате акционарима износи 336.415,025,04 динара (за 1.660.161 акцију), који износ прелази ревизијски цензус.

Одговоре на ревизију противника предлагача су поднели предлагачи АД Акционарски фонд Београд, који оспорава основаност ревизије, ГГ и ДД и предлагачи означени у уводу овог решења под тачком 4., који оспоравају дозвољеност ревизије и њену основаност.

Разлози због којих предлагачи ГГ, ДД и предлагачи наведени под тачком 3. увода решења сматрају да ревизија противника предлагача није дозвољена, јесу да није испуњен имовински цензус према означеној вредности предмета поступка (као непроцењива).

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије противника предлагача, изјављене против решења Привредног апелационог суда 2Пвж 363/19 од 24.10.2019. године исправљеног решењем истог суда 2Пвж 363/19 од 18.11.2019. године и решењем истог суда 2Пвж 363/19 од 16.06.2021. године, по одредбама члана 410., члана 403. став 1. и 3. и члана 485. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр 72/2011...18/2020) у вези члана члана 30. Закона о ванпарничном поступку („Сл. гласник СРС“ бр. 25/82, 48/88, „Сл. гласник РС“ бр. 46/95, 18/2005, 85/2012, 45/2013, 55/2014, 6/2015, 106/2015) и закључио да је ревизија недозвољена.

У ванпарничном поступку, у ком је другостепено решење донето, ревизија је дозвољена према одредбама члана 27. Закона о ванпарничном поступку против правноснажног решења другостепеног суда у поступку у коме се одлучује у статусним стварима и о ванпарничним стварима које се односе на станарско право, ако тим или другим законом није друкчије одређено. У поступку у коме се одлучује о имовинскоправним стварима, што се за овај ванпарнични поступак може сматрати, ревизија је дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинскоправним споровима, јер тим, ни другим законом друкчије није одређено.

Према одредбама члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3), осим из члана 404. истог закона. Одредбом члана 403. став 3, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке на дан подношења тужбе. Према одредби члана 485. Закона о парничном поступку ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не

прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Ако је за утврђивање права на изјављивање ревизије, као и у другим случајевима прописаним у Закону о парничном поступку меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (члан 28). Ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби, с тим да ако је тужилац очигледно сувише високо или сувише ниско означио вредност предмета спора, суд ће најкасније на припремном рочишту, односно на главној расправи пре почетка расправљања о главној ствари проверити и утврдити вредност предмета спора (члан 33).

АД Акционарски фонд Београд је поднео предлог у коме није означио вредност предмета поступка. Вредност предмета ванпарничног поступка ни у предлогу предлагача означених у уводу овог решења под редним бројем 3., није означена. На дан подношења предлога 27.12.2017. године важио је средњи курс Народне банке Србије од 118,2934 динара за 1 евро. Предлагачи означени у уводу решења под редним бројем 4. поднели су предлог 26.12.2017. године у коме су за вредност предмета поступка означили: „непроцењива“. Побижаним решењем потврђено је првостепено решење у делу којим је утврђена вредност акција Компаније ТАКОВО АД Горњи Милановац у износу књиговодствене вредности 282,64 динара по једној акцији.

Предмет овог ванпарничног поступка не односи се на испуњење новчаног захтева, јер се предлогом тражи утврђење вредности акција, а не новчани износ. Вредност предмета поступка није одређена од стране предлагача. Према стању у списима предмета, судска такса није одређена нити плаћена.

Према правном ставу усвојеном на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 12.11.2019. године, какав је став био и Врховног суда Србије од 26.05.2003. године, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе ако тужилац у тужби или у току првостепеног поступка није означио вредност предмета спора, нити се она може утврдити на основу одређене или плаћене судске таксе. Изузетно, ревизија је дозвољена и када тужилац у тужби није означио вредност предмета спора, нити је она утврђена у смислу члана 33. Закона о парничном поступку, ако је одлуком суда тужиоцу наложено палаћање таксе према вредности спора меродавној за изјављивање ревизије, што у овом поступку није случај. Шта више, првостепени суд је навео у решењу Р 15/18 од 13.01.2020. године да предлагачи у овом предмету нису задужени за таксе. Према стању у списима предмета, предлагачи означени у уводу овог решења под тачком 3. су у поднеску од 04.09.2018. године, а и у каснијим поднесцима, определили захтев за накнаду трошкова судских такси на износ од 390,00 динара за таксу за предлог и 390,00 динара за таксу за решење (а у истим износима и за таксе за жалбу и за одлуку по жалби). Противници предлагача су у поднеску од 17.09.2018. године, у одговору на жалбу предлагача против решења о трошковима поступка донетог под Р 9/2017 дана 12.09.2018. године, навели да, имајући у виду да предлагачи под 3. нису уопште определили вредност предмета спора (као уосталом ни предлагач 4. реда) за случај успеха по жалби могли би бити досуђени трошкови за заступање преко пуномоћника из редова адвоката обрачунати по Адвокатској тарифи према најнижој прописаној вредности предмета спора.

Противник предлагача није се користио могућношћу предвиђеном одредбом члана 29. став 4. Закона о судским таксама, да приговори да је у предлогу вредност предмета поступка неадекватно означена, и тиме иницира да суд решењем одреди вредност меродавну за наплату таксе и износ таксе коју је таксени обвезник дужан да плати, и тиме омогући одређивање вредности предмета поступка релевантне и за могућност изјављивања ревизије. Према одредби члана 28. Закона о судским таксама, ако се по одредбама члана 21. до 27. тог закона не може утврдити вредност предмета спора, као вредност се узима износ од 15.000 динара, без обзира који је суд надлежан за решавање спора.

Према изнетом стању ствари, ревизија противника предлагача је недозвољена, јер предлагачи нису означили вредност предмета поступка, нити се она може утврдити на основу одређене или плаћене судске таксе, нити је од стране првостепеног суда утврђена вредност предмета поступка по одредби члан 33. Закона о парничном поступку у висини која би премашила ревизијски цензус, прописан одредбом члана 485. Закона о парничном поступку, у висини динарске противвредности износа од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Зато је ревизија предлагача одбачена, по одредби члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, у вези члана 30. Закона о ванпарничном поступку.

Против правноснажне одлуке о трошковима поступка, решења Привредног апелационог суда 2Пвж 101/20 од 21.01.2021. године, предлагачи су изјавили ревизије позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, као посебну ревизију, а предлагачи означени под тачком 3. увода решења и позивом на одредбу члана 403. ЗПП због вредности коју потражују предлагачи по основу накнаде трошкова поступка.

Противници предлагача су поднели одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, који се примењује на основу одредбе члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према одредби става 2. истог члана о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оцењује да нема потребе за посебном ревизијом у односу на решење о трошковима. Нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса нити правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Право на накнаду трошкова поступка регулисано је Закона о парничном поступку, које се одредбе примењују и у ванпарничном поступку, а висина трошкова који се признају зависи од околности конкретног случаја, па не може бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе. То је разлог због кога је

одлучено да се не дозволи одлучивање о изјављеној ревизији против наведеног решења као посебној.

Та ревизија је недозвољена. Према одредби члана 420. став 1. Закона о парничном поступку странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Решењем о трошковима поступка не окончава се правноснажно поступак. Не ради се о решењу против којег је увек дозвољена ревизија, сходно одредбама члана 420. став 3., 4. и 5. Закона о парничном поступку. Није меродавна вредност која се потражује ради накнаде трошкова поступка. Према одредби члана 28. став 1. Закона о парничном поступку, када је за право на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, узима се вредност главног захтева. Одредбом става 2. тог члана Закона о парничном поступку прописано је да камата, уговорна казна и остала споредна потраживања као и трошкови поступка се не узимају у обзир ако не чине главни захтев. У конкретном случају ревизијом предлагача се побија само одлука о трошковима поступка, о којима је одлучено решењем 2Пвж 101/20 од 21.01.2021. године. Како се право на ревизију оцењује са становишта вредности главног потраживања, а трошкови поступка представљају споредно тражење, произилази да ревизија против одлуке о трошковима поступка није дозвољена, те је као таква одбачена, по одредби члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, које се одредбе примењују по члану 30. став 1. Закона о ванпарничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић